

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ତୁମେମାନେ ବହୁତ ରକ୍ଷାଲ୍ ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ (ରାଜକୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ) ଅଟ, ତୁମକୁ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତଗୁରୁଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବାକୁ ହେବ, ଅଲୌକିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବେହଦର ପାର୍ଟିଧାରୀ ମନେ କରି ଚାଲୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଗୁଣାଅ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ କୌଣସି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଥବା ସ୍ଥୂଳ ଦେହଧାରୀତ୍ବର ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ମନେ ପକାଉଥିବେ, କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ମହାନତା ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ଯେପରି ବାବା ସାରା ଦୁନିଆରେ ସେବା କରି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବସିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କ ସମମୁଖରେ ବସିଛ ତ? ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ଯେ ଆମେ ବାବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସମମୁଖରେ ବସିଛୁ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର କଥା ହେଉଛି - ଆମେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ, ବାପ, ଚିତ୍ତ, ଗୁରୁ ରୂପେ ମିଳିଥିବା ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେ ଏକ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହି ନୂଆ କଥା ତୁମେ ଶୁଣୁଛ । ତୁମେ କହୁଛ ବାବା ଆମେ ତ ଏହାକୁ କଲ୍ପ କଲ୍ପ ଶୁଣୁଛୁ । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ କଥା ରହୁ ଯେ, ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଅଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣୁଛୁ । ଏହି ଜଞ୍ଜନ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ସେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । କ’ଣ ଜଞ୍ଜନ ଦେଉଛନ୍ତି? ସମସ୍ତଙ୍କର ସନ୍ତତି କରୁଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଘରକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ? ଏ ସବୁ କଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ମଶା ସଦୃଶ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଓ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ସବୁ ରହିଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିତ୍ତ ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ନକ୍ସା ଦ୍ଵାରା ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ନା । ଏହା ଇଂଲଣ୍ଡ, ଏହା ଅମ୍ଳ.... ପୁଣି ସେହି ସ୍ଥାନ ମନେ ପଡିଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଛାତ୍ରକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି, ମହିମା ମଧ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ହେଉଛି - ଶିବାୟ ନମଃ, ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ । ରଚୟିତା ପିତା ଘରର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି ନା । ସେ ହଦର ପିତା, ଇଏ ସାରା ବେହଦ ଘରର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ରାଜକୀୟ ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ପୁରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ନିର୍ଗତ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତାଙ୍କ ବିନା କାମ କିପରି ଚାଲିବ । ବସ୍ତ୍ର ସନ୍ତାନ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ କାହିଁକି ନା ପୋଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବସ୍ତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବସ୍ତ୍ର ହିଁ ଏ କଥା କହିବା ଗୋଡା ପାଉଛି । ପିଲାଙ୍କୁ କ’ଣ କେହି ବାବା ବୋଲି କହିବେ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ କାହା ଆଗରେ ବସିଛୁ । ଅନ୍ତମାନରେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଛାତ୍ର ଯେଉଁ ବସିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାବା ହିଁ ମନେ ପଡିଥା’ନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ତ ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ଅଲଗା-ଅଲଗା ରହିଛନ୍ତି । ତୁମର ତ ଜଣେ ମାତ୍ର ବାପ-ଚିତ୍ତ-ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ଷ୍ଟୁଡେଣ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ପଢୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଲୋନରେ ରଥ ଦେଇଛନ୍ତି ଆଉ କୌଣସି ଫରକ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ସେ ତୁମ ପରି ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତୁମ ପରି ବୁଝୁଛି । ସମସ୍ତ ମହାନତା ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପରଭୁ ଇଂର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ବାକି ସବୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ସ୍ଥୂଳ ଦେହଧାରୀତ୍ବକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟ । ତୁମେ ବେହଦର ପାର୍ଟିଧାରୀ ଅଟ । ଏହି କଥା ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆରେ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ଲାଗିପଡୁଛନ୍ତି । ଇଂରୀୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇବାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ହରାଇ ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକିବେ ନା ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ, ବାବା ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରାଇବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଏ କଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଭାରତବାସୀ ଏକ ଧର୍ମର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଧର୍ମ । ତେବେ ନିର୍ଗତ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥିବ ସେତେବେଳେ ତ ବାବା ଆସି ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ଯାହାକୁ ସାରା ଦୁନିଆ ଆଲ୍ଲା, ଗତ କହି ଡାକୁଛନ୍ତି, ସେ ଡରାମା ଅନୁସାରେ କଲ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ବାବା ଆସି ସ୍ଥାପନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ଦେବୀ-ଦେବତା... କ୍ଷତ୍ରିୟ କହୁନାହାନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବୀ ଦେବତା ନମଃ କହୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା କ୍ଷତ୍ରିୟ ତ ୨କଳା କମ୍ ହୋଇଗଲା ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ

କୁହାଯାଉଛି । ତ୍ରେତାକୁ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପରଥମେ ପରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ଏକଦମ୍ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯିବ । ଏହା ସବୁଠାରୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଟେ । ପୁଣି ନୂଆରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବୁ । ଏବେ ଆମେ ସେହି ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଥିବାରୁ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛୁ । ଆମେ ସତ୍ୟନାରାୟଣତ୍ବର କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛୁ । ରାଜକୁମାର ହେବାର କଥା କହୁନାହାନ୍ତି । ସତ୍ୟ ନାରାୟଣତ୍ବ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନାରାୟଣତ୍ବକୁ ଅଲଗା ଭାବୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନାରାୟଣତ୍ବର କୌଣସି ଜୀବନ କାହାଣୀ ତ ନାହିଁ । ଜଞ୍ଜାନର କଥା ବହୁତ ରହିଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ୭ ଦିନ ଦିଆଯାଇଛି । ୭ ଦିନ ଭଟ୍ଟାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାଗ୍ରତା ପୂର୍ବକ ରହିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ଏଠାରେ ଆସି ଭଟ୍ଟାରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ । ଏଭଳି ତ ପୁଣି ଭଟ୍ଟାରେ ବାହାନା କରି ଅନେକ ଆସିଯିବେ । ମୁଖ୍ୟତଃ ସକାଳ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପାଠପଢ଼ା ହୋଇଥାଏ । ଖରାବେଳେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଠିକ୍ ନ ଥାଏ । ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ ୧୦ରୁ ୧୨ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଲୁଲ୍ ଖରାପ ସମୟ ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ, ସ୍ବାଦରେ ରହି ସତତ ପ୍ରୟାନ ହେବା ପାଇଁ । ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ତ ସାରା ଦିନ କାମ-ଧନ୍ଦାରେ ରହୁଛୁ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ଭଲ ଚାକିରୀ କରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ପାଠ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପଢ଼ୁଛ, ତେଣୁ ଯିଏ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ସେହି ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆରୁଛା, ଶିକ୍ଷକ ଭାବି ମନେ ପକାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତିନି ଜଣ ଏକତ୍ର ମନେପଡିବେ - ବାପ, ଚିତର, ଗୁରୁ । ତୁମ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବହୁତ ସହଜ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁରନ୍ତ ମନେ ପଡିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଇଏ ଆମର ବାବା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପିତା ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପଦତି ନେଉଛୁ । ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନିର୍ଗତ ଯିବୁ । ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ନିର୍ଗତ ହେବ । ତୁମେ କେବଳ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବେ, ଚାରିଆଡେ ତୁମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହେବ । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଅଲୌକିକ ଧର୍ମ ଅଟେ - ଶ୍ରୀମତକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅଲୌକିକ ସେବାରେ ତତପ୍ର ରହିବା । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରୁଛ । ତୁମ ପରି ଅଲୌକିକ ସେବା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ହିଁ ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରୁଛ । ତେଣୁ ଏପରି କର୍ମରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଥିରେ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ସେମାନେ ତ ଘଟ୍ଟାୟତ ଏକତ୍ର ହୋଇ କେବଳ ପାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଗୁପ୍ତ ବେଶରେ କ'ଣ କରୁଛ । ତୁମେ ହେଉଛ ଗୁପ୍ତ ଅହିଂସକ ଯୋଦ୍ଧା । ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଡବଲ ଅହିଂସକ ସେନା । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ହିଂସା ହେଉଛି କାମ ବିକାରର, ଯାହା ଆତ୍ମାକୁ ପତିତ କରାଉଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ଦିତିବାକୁ ହେବ । ଉଗବାନ୍ଧବୀ - କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ-ନାରାୟଣ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ଅଟନ୍ତି ନା । ଭାରତ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ଥିଲା । ଏ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କିପରି ହେଲେ! ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବାହାର ଲୋକେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ବିଶାଳ ହେବା ଉଚିତ୍ । ବଡ଼ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ନା । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ତୁମେ କାହାକୁ ବି ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ବିଶ୍ଵରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା ଆଉ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନ ଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅଶାନ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବହିସ୍ଥକୁ ଗାର୍ତ୍ତନ ଅଫ୍ ଆଲ୍ଲା କୁହାଯାଉଛି । କେବଳ ବରିତା ତ ରହିବ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର ନା । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ତୁମର ମନରେ ବହୁତ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଚିନ୍ତନ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ହେବା ଦରକାର । ତୁମେ ବାହାରର କୌଣସି ସୁଖକୁ ଚାହୁଁନାହ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ବିଲୁଲ୍ ସାଧାରଣ ଭାବେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ଵର୍ଗର ଘରକୁ ଯାଉଛ । ଏହା ତୁମର ବାପ ଘର ଅଟେ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ଦୁଇଜଣ ପିତା ମିଳିଛନ୍ତି, ଏକ ନିରାକାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପିତା, ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଣି ସାକାର, ସେ ସାକାରରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ଵର୍ଗର ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଯାଉଛ । ତାକୁ କୃଷ୍ଣପୁରୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର କୌଣସି ପୁରୀ ନ ଥାଏ । ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ନାରାୟଣତ୍ବ ପୁରୀ, ତୁମେ ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ । ତେବେ ନିର୍ଗତ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବ ।

ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେବାଧାରୀ । ବାବା ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସେବାଧାରୀ କହୁଛନ୍ତି ଯିଏକି ଅତି କମ୍‌ରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । କୌଣସି କର୍ମବନ୍ଧନ ନ ରହିଲେ ହିଁ ସେବାଧାରୀ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇପାରିବ । ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ନିର୍ଗତ ହେବା ଦରକାର । କର୍ମବନ୍ଧନ ଥିଲେ ଦଶତ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ପିଲାମାନେ ନିଜେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଅଟେ, ଉପାୟ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଭାରତର ପ୍ରଚାରୀ ଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ଜଞ୍ଜାନ ଉଦ୍‌ଧୃଷ୍ଟ, ଯାହାକୁ ବାବା ଆସି ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କ'ଣ ଯୋଗ ଶିଖାଇ ଥା'ନ୍ତି କି? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗର ଚକ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ କେତେ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମକୁ କୌଣସି ଚିତ୍ର ଆଦିକୁ ମନେ ପକାଇବା ଅନୁଚିତ୍ । ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯାଅ । କେଉଁଥିରେ ବୁଦ୍ଧି ନ ଲାଗୁ, ଲାଲନ୍ କଲିଅର୍ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ାର ସମୟ । ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ କରିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ପାପ ନାଶ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପରଥମେ ତୁମେ ଅଗରୀରୀ ଆସିଥିଲ, ପୁଣି ତୁମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ସର୍ବକର୍ମରେ ନିପୁଣ ଅଟ । ସେମାନେ ହଦର ଅଭିନେତା ଅଟନ୍ତି, ତୁମେ ହେଲ ବେହଦର ଅଭିନେତା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଅନେକ ଥର ପାର୍ଟ କରିଛୁ । ଅନେକ ଥର ତୁମେ ବେହଦର ମାଲିକ ହୋଇଛ । ଏହି ବେହଦର ନାଟକରେ ପୁଣି

ଛୋଟ-ଛୋଟ ନାଟକ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଥର ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା କିଛି ହୋଇଛି ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଚାଲିବ । ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ କିଛି ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ମୂଳବଚନ, ସୃଷ୍ଟିମବଚନ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର, ବାସ୍ ଆଉ କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ସହିତ ତୁମର କାମ ନାହିଁ । ତୁମର ଧର୍ମ ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଅଟେ । ତାତ୍ପର୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆସିବେ । କରମାନୁଷ୍ଠାନରେ ଯେପରି ଆସିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପୁଣି ଯିବେ । ଆମେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର କ'ଣ ବରଣଣା କରିବୁ । ତୁମକୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ଚିତ୍ତ ଆଦି ସବୁ ଭୁଲି, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ବରହମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶତ୍ରୁଂକରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କେବଳ ଜଗତକୁ ମନେ ପକାଅ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ଲିଙ୍ଗ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ଲିଙ୍ଗ ସଦୃଶ କୌଣସି ଜିନିଷ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସେ କିପରି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବେ । କ'ଣ ପରେରଣା ଦ୍ଵାରା ଲାଭେ ସ୍ଵିକର୍ ରଖିବେ ଯେ ତୁମେ ଶୁଣିବ । ପରେରଣା ଦ୍ଵାରା ତ କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ, ଏପରି ନୁହେଁ, ଶତ୍ରୁଂକରଙ୍କୁ ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଡରାମାରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ରହିଛି । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଯେପରି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା କଥା ହେଉଛି, ସେହିପରି ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତୁମ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ତାତ୍ପର୍ୟ ପାର୍ବତ ହିଁ ଦିବ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଅଟେ । ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୋର ପାର୍ବତ ସବୁଠାରୁ ଅଲଗା ଅଟେ । କଲ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଥିବେ ସେହିମାନେ ଆସିବେ, ଯାହା କିଛି ବି ଅତୀତ ହୋଇଗଲା, ତାହା ଡରାମା, ଏଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଫରକ ନାହିଁ । ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥର ଖିଆଲ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଡରାମା ଅନୁସାରେ ଆମର କମ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଉଛି ପୁଣି ତ ପଦ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଯିବ । ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ତୀବ୍ର କରିବା ଉଚିତ୍ । ସବୁ କିଛି ଡରାମା ଉପରେ ଛାଡିଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଜର ଯାଦର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖ ଓ ବୁଦ୍ଧି କର । ନୋଟ୍ କର ଆମର ଚାର୍ଟ ବହୁତ ତ, କମ୍ ହେଉ ନାହିଁ ତ । ବହୁତ ଖବରଦାର ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଠାରେ ତୁମେ ବରାହମଣ ସଙ୍ଗରେ ରହିଛ । ବାହାରେ ସବୁ କୁସଙ୍ଗ ଅଟେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଓଲଟା ହିଁ ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ କୁସଙ୍ଗରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟମାନେ କୁସଙ୍ଗରେ ପଡି ନିଜର ଚାଲିଚଳଣ ଆଦି ସବୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ବେଶ ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେପରି ନିଜ ଧର୍ମର ଅପମାନ କରିଛନ୍ତି । ଦେଖ କିପରି କେଶ ସଜାଉଛନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଉଛି । ୧୦୦-୧୫୦ ଟଙ୍କା ଦେଉଛନ୍ତି କେବଳ କେଶ ସଜାଇବା ପାଇଁ । ଏହାକୁ ଅତି ଦେହ-ଅଭିମାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେମାନେ ପୁଣି କେବେହେଲେ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିଲୁକୁ ଯାଧାରଣ ହୁଅ । ଅଧିକ ଦାମ୍ବର ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧିବା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଥାଏ । ଦେହ-ଅଭିମାନ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସବୁ ହାଲୁକା କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ଭଲ ଜିନିଷ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆଣିଥାଏ । ତୁମେ ବରତ୍ତମାନ ବନବାହରେ ଅଛ ନା । ପରତ୍ତ୍ଵେକ ଜିନିଷରୁ ମୋହ ହଟାଇବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଯାଧାରଣ ରହିବାକୁ ହେବ । ବିବାହ ଆଦିରେ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ରତ୍ନାନ୍ତ କପଡା ପିନ୍ଧି କରିଯାଅ, ନାମକୁ ମାତ୍ର ପିନ୍ଧିଲି ପୁଣି ଘରକୁ ଆସି ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲ । ତୁମକୁ ତ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ୍ କୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ ଧର୍ମାବସ୍ଥାର ପିନ୍ଧିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତେ ବାନପ୍ରସ୍ଥୀ ଅଟ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ଯାଦ କରାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହିଥିରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ବାସ୍ ଆମକୁ ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଆରହା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ରହ ଯେ ମୋର କୌଣସି ବି ଚାଲି-ଚଳଣି ଦେହ-ଅଭିମାନଯୁକ୍ତ ନ ହେଉ । ବହୁତ ଯାଧାରଣ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ଜିନିଷରେ ମମତା ରଖିବାର ନାହିଁ । କୁସଙ୍ଗଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯୋଗର ମେହନତ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ କରମ ବନ୍ଧନକୁ ସମାପ୍ତ କରି କରମାତୀତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅତି କମ୍ରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହି ପ୍ରକୃତ ଲିଙ୍ଗରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:-

ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବିଶାଳ ହୃଦୟ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ପଣିଆର ଅନୁଭୂତି କରାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୁଅ ।

ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତାର ପ୍ରଥମ ରଚନା ଏହି ଦେହ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦେହର ମାଲିକ ହେବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଅନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ସ୍ନେହ ବା ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ପଣିଆର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଆନ୍ତି । ସେହି ଆତ୍ମାର ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସୁଖର, ଦାତାପଣିଆର, ଶାନ୍ତିର, ପ୍ରେମର, ଆନନ୍ଦର, ସହଯୋଗର ସାହସର ଉଦ୍‌ସାହ ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦୀପନାର କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିଶେଷତାର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି, ବିଶାଳ ହୃଦୟ ସମ୍ପଦନ୍ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଉପତ୍ତ ଉଦ୍‌ସାହର ତେଣା ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ଉଡିବା କଳାର ଅନୁଭୂତି କରାଇତାଳ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଜଣାରା:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଘରଗୃହସ୍ଥରେ ଚରଷ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ରୁହ, ଚରଷ୍ଟୀ ହେବା ଅର୍ଥ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ଥା ହେବା । ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଆଧାରରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହଜାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଗୋଟିଏର ହଜାର ଗୁଣା ଫଳ ମିଳିଥାଏ ।